

Sygn. akt II C 969/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR A. Z.

Protokolant: staż. M. P.

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko M. G.

o zapłatę kwoty 46.241,05 zł

na skutek sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w W. w dniu 24 lipca 2014 roku, w sprawie o sygnaturze akt I Nc 5434/14

1. zasądza od M. G. na rzecz (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 46.241,05 zł (czterdzieści sześć tysięcy dwieście czterdzieści jeden złotych pięć groszy) z odsetkami:

a) umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od kwoty 22.993,42 zł (dwadzieścia dwa tysiące dziewięćset dziewięćdziesiąt trzy złote czterdzieści dwa grosze) od dnia 11 lipca 2014 roku do dnia zapłaty;

b) ustawowymi od kwoty 19.810,59 zł (dziewiętnaście tysięcy osiemset dziesięć złotych pięćdziesiąt dziewięć groszy) od dnia 11 lipca 2014 roku do dnia zapłaty;

c) ustawowymi od kwoty 3.437,04 zł (trzy tysiące czterysta trzydzieści siedem złotych cztery grosze) od dnia 11 lipca 2014 roku do dnia zapłaty;

2. zasądza od M. G. na rzecz (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 4.730 zł (cztery tysiące siedemset trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt II C 969/14

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 11 lipca 2014 roku, wniesionym w postępowaniu upominawczym, powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., reprezentowany przez (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych Spółkę Akcyjną w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. G. kwoty 46.241,05 zł w tym:

-kwoty 22.993,42 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej Narodowego Banku Polskiego za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,

-kwoty 19.810,59 zł wraz z odsetkami ustawowymi za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,

-kwoty 3.437,04 zł wraz z odsetkami ustawowymi za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,

a także o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż wierzytelność, której zapłaty powód dochodzi wynika z umowy o kredyt gotówkowy nr (...) \ (...), zawartej przez pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda (...) Bank (...) Spółką Akcyjną w W., w dniu 18 czerwca 2009 roku. Powód wskazał, iż w związku z nie płaceniem w terminie przez pozwanego należności wynikających z umowy, bank wypowiedział powyższą umowę i wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, na podstawie którego prowadzone było postępowanie egzekucyjne. Powód oświadczył, że w dniu 28 października 2013 roku nabył wierzytelność wynikającą z wyżej wskazanej umowy kredytowej, a żądane pozwem kwoty to: kapitał niespłaconego kredytu (22.993,42 zł), odsetki umowne skapitalizowane przez bank na dzień 31 lipca 2013 roku (19.810,59 zł), odsetki umowne skapitalizowane przez powoda, naliczane od kwoty kapitału za okres od dnia 1 sierpnia 2013 roku do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu, według stopy procentowej w wysokości odpowiadającej czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (3.437,04 zł). Powód podkreślił, że zawiadomił pozwanego o przelewie wierzytelności, a następnie wezwał do zapłaty.

(pozew k. 3-4, pełnomocnictwo k.7)

W dniu 24 lipca 2014 roku Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W., w sprawie o sygnaturze akt I Nc 5434/14, wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił żądanie pozwu i orzekł o kosztach procesu. Odpis nakazu zapłaty doręczono pozwanemu w dniu 8 października 2014 roku.

(nakaz zapłaty k.25, dowód doręczenia k.28 A)

W dniu 10 października 2014 roku pozwany wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, żądając oddalenia powództwa, obciążenia powoda kosztami procesu, a także przekazania sprawy do sądu właściwego według miejsca zamieszkania pozwanego. Pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia i wskazał, że z tytułu przedmiotowego kredytu zapłacił kwotę 5.608,92 zł.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k.29)

Postanowieniem z dnia 6 listopada 2014 roku Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Widzewa w Łodzi jako właściwemu.

(postanowienie k.34-35)

W odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty, pełnomocnik powoda wskazał, że zarzut przedawnienia został podniesiony przez pozwanego bezzasadnie. Wskazał, iż przyjmuje, że do wypowiedzenia umowy kredytowej doszło w dniu 24 lipca 2010 roku, a pierwotne przerwanie trzyletniego biegu przedawnienia nastąpiło w wyniku wystawienia przez poprzednika prawnego powoda, Bankowego Tytułu Egzekucyjnego i nadanie klauzuli wykonalności na ten tytuł. Obecnie zaś, okres przedawnienia biegnący od dnia umorzenia postępowania egzekucyjnego (29 czerwca 2012 roku) przerwany został wystąpieniem przez powoda z pozwem w dniu 11 lipca 2014 roku. Ponadto za nieuzasadniony, powód uznał zarzut nie wykazania kwot dochodzonych pozwem. Powód podkreślił, że zarówno kwota z tytułu należności głównej jak i odsetek wskazana w pozwie znajduje potwierdzenie w dowodach w postaci wyciągu z umowy przelewu wierzytelności oraz wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda.

(odpowiedź na sprzeciw k.49-55)

W piśmie z dnia 21 października 2015 roku pełnomocnik powoda wskazał, że pozwany zobowiązany był do spłaty kredytu w ratach kapitałowo-odsetkowych, płatnych do 20-ego dnia każdego kolejnego miesiąca. W tych datach na wyciągu księgowane były należności z rozbiciem na kapitał i odsetki przeterminowane (zwykłe), a za opóźnienie w płatności raty naliczane i księgowane były odsetki karne. Również wpłaty dokonywane przez pozwanego rozliczane były na kapitał, odsetki zwykłe i karne. Pełnomocnik powoda wyjaśnił, że stan końcowy wskazany w wyciągu z rachunku kredytu na dzień 27 sierpnia 2012 roku wskazuje jedynie stan zadłużenia z tytułu kapitału zapadłego w kwocie 22.993,42 zł oraz z tytułu odsetek zapadłych w kwocie 3.715,34 zł. Natomiast stan odsetek karnych na dzień 31 lipca 2012 roku przedstawia raport – zestawienie należności i zaległości kapitałowe z kalkulacją odsetek za zwłokę za okres od 1 stycznia 2009 roku do 27 sierpnia 2012 roku. Pełnomocnik powoda podkreślił, że wspomniany raport przedstawia stan zadłużenia z tytułu odsetek karnych na dzień 31 lipca 2012 roku w wysokości 11.196,71 zł. Wskazał, że pierwotny wierzyciel naliczył dalsze odsetki karne w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w wysokości 4.898,54 zł od kwoty kapitału 22.993,42 zł za okres od dnia 1 sierpnia 2012 roku do 31 lipca 2013 roku. Podkreślił, że całkowita wysokość odsetek skapitalizowanych przez poprzednika prawnego powoda na dzień 31 lipca 2013 roku wynosiła 19.810,49 zł.

Pełnomocnik powoda sprecyzował także, że powód domaga się należności z tytułu skapitalizowanych odsetek umownych naliczonych od kwoty kapitału za okres od dnia 1 sierpnia 2013 roku do dnia poprzedzającego dzień sporządzenia pozwu tj. dnia 7 lipca 2014 roku – według stopy procentowej w wysokości odpowiadającej czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP tj. kwoty 4.437,04 zł.

(pismo powoda k.96-97)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 czerwca 2009 roku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarła umowę o kredyt gotówkowy w kwocie 27.383,95 zł z M. G.. Zgodnie z umową, pozwany zobowiązał się do spłaty kredytu w 48 ratach, płatnych do 20-stego dnia każdego miesiąca, z terminem płatności pierwszej raty wyznaczonej na dzień 20 lipca 2009 roku, ostatniej zaś na dzień 20 czerwca 2013 roku. Wysokość raty miesięcznej określono na 839,64 zł, a wysokość ostatniej raty na kwotę 839,96 zł. Oprocentowanie kredytu wynosiło 20,99 % w stosunku rocznym, a rzeczywista roczna stopa oprocentowania – 26,72%. Całkowity koszt kredytu na dzień zawarcia umowy wynosił 14.223,09 zł.

Zgodnie z § 4 umowy, niespłacenie rat kredytu w terminie ustalonym w umowie powodowało powstanie zadłużenia przeterminowanego, od którego bank pobierał odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, co na dzień zawarcia umowy stanowiło 21%.

W § 5 umowy przewidziano, że jeśli kredytobiorca nie zapłaci w terminach wynikających z umowy pełnych rat kredytu za co najmniej dwa okresy płatności, bank będzie mógł wypowiedzieć umowę kredytu z zachowaniem trzydziestodniowego okresu wypowiedzenia po uprzednim, pisemnym wezwaniu kredytobiorcy do zapłaty zaległych rat lub ich części – w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy kredytu.

(dowód: umowa kredytu gotówkowego nr (...) \ (...) k.64-66)

Pismem z dnia 10 maja 2010 roku, nadanym w dniu 13 maja 2010 roku, (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., wypowiedział M. G. umowę kredytu gotówkowego numer (...) \ (...) z dnia 18 czerwca 2009 roku z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia, liczonego od dnia doręczenia pisma, z powodu zaległości z płatnością rat kredytu.

(dowód: wypowiedzenie umowy k.67, kserokopia książki korespondencji k.68-70)

W dniu 31 marca 2011 roku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) \ (...) \ (...), w którym stwierdził, że M. G. jest zobowiązany do zapłaty na rzecz powyższego banku z tytułu zawartej w dniu 18 czerwca 2009 roku umowy o kredyt (...) \ (...) kwoty 22.993,42 zł z tytułu niespłaconego kapitału wraz z

odsetkami umownymi naliczonymi na podstawie § 4 ust. 1 umowy od niespłaconego kapitału od dnia 1 kwietnia 2011 roku do dnia zapłaty, które na dzień wystawienia (...) wynoszą 21 % w stosunku rocznym oraz kwoty 7.554,13 zł z tytułu odsetek umownych naliczonych na podstawie § 4 ust. 1 umowy od niespłaconego kapitału od dnia 21 października 2009 roku do dnia 31 marca 2011 roku. Wskazano, że całość roszczenia objęta (...) jest wymagalna.

W dniu 19 kwietnia 2011 roku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. złożył wniosek o nadanie klauzuli wykonalności powyższemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

Postanowieniem z dnia 18 maja 2011 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi nadał temu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności.

Postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi P. P., w sprawie o sygnaturze Km 46501/11, z wniosku (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. przeciwko dłużnikowi M. G., toczące się na podstawie powyższego tytułu wykonawczego, zostało umorzone postanowieniem z dnia 29 czerwca 2012 roku, wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

(dowód: bankowy tytuł egzekucyjny k.10, tytuł wykonawczy k.10-12, postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności k.12, postanowienie k.13, wniosek k.2, postanowienie k.16 - załączonych akt II 1 Co 4084/11)

Na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności nr 1/10/2013 z dnia 28 października 2013 roku zawartej pomiędzy (...) Bank (...) Spółką Akcyjną w W. a (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W., powód nabył wierzytelność wobec M. G., wynikającą z umowy nr (...) \ (...) z dnia 18 czerwca 2009 roku o łącznej wartości 42.804,01 zł, z czego kapitał stanowiła kwota 22.993,42 zł, odsetki umowne kwota 3.715,34 zł, a odsetki zadłużenia przeterminowanego kwota 16.095,25 zł.

(dowód: wyciąg z umowy sprzedaży wierzytelności k.21, załącznik nr 1a do umowy sprzedaży wierzytelności nr 1/10/2013 z dnia 28 października 2013 r.k.14-16, wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda k.17)

Pismem z dnia 14 listopada 2013 roku powód zawiadomił pozwanego o przelewie wierzytelności z tytułu kredytu gotówkowego z dnia 18 czerwca 2009 roku.

(dowód: zawiadomienie k.18)

Pismem z dnia 4 grudnia 2013 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 44.063,92 zł z tytułu umowy kredytu gotówkowego umowy nr (...) \ (...) z dnia 18 czerwca 2009 roku w terminie do dnia 18 grudnia 2013 roku.

(dowód: wezwanie do zapłaty k.19)

W okresie od 20 lipca 2009 roku do 27 sierpnia 2012 roku pozwany z tytułu przedmiotowej umowy kredytu dokonał spłat w łącznej wysokości 2.518,92 zł, z czego kwota 734,79 zł zaliczona została na spłatę kapitału. Poszczególne raty w wysokości każda po 839,64 zł, uiszczane były przez powoda w dniach: 22 lipca 2009 roku, 21 sierpnia 2009 roku oraz 8 września 2009 roku. Zaległy kapitał wyniósł 22.993,42 zł. Odsetki karne naliczone w okresie od dnia 20 października 2009 roku do dnia 31 lipca 2012 roku wyniosły 11.196,71 zł. Odsetki karne za okres od dnia 1 sierpnia 2012 roku do dnia 31 lipca 2013 roku wyniosły 4.898,54 zł. Odsetki zapadłe stanowiły kwotę 3.715,34 zł. Skapitalizowane odsetki karne za okres od dnia 1 sierpnia 2013 roku do dnia poprzedzającego sporządzenie pozwu w niniejszej sprawie tj. dnia 7 lipca 2014 roku wyniosły 3.437,04 zł.

(dowód: raport k.71-74, wyciąg z rachunku konta k.75-84, kalkulacja odsetek k.98 i k.99)

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie złożonych do akt sprawy dokumentów. Ich prawdziwość i wiarygodność nie nasuwa żadnych wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Ustaleń stanu faktycznego na podstawie kserokopii dokumentów dokonano na podstawie przepisu art. 308 k.p.c.

Na rozprawie w dniu 4 marca 2016 roku Sąd oddalił zgłoszony przez pozwanego w sprzeciwie wniosek o przesłuchanie stron. Pozwany pomimo wezwania Sądu nie sprecyzował na jakie okoliczności ma zostać przeprowadzony ten dowód. Dodatkowo, pozwany wezwany do osobistego stawienia celem przesłuchania w charakterze strony pod rygorem pominięcia dowodu z przesłuchania, na rozprawę w dniu 4 marca 2016 roku, nie stawiał się bez usprawiedliwienia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. dochodził od pozwanego, zapłaty kwoty 46.241,05 zł wraz z odsetkami umownymi z tytułu wierzytelności z umowy kredytu z dnia 18 czerwca 2009 roku o nr (...) \ (...), którą nabył w wyniku umowy cesji z dnia 28 października 2013 roku zawartej z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną w W..

Pozwany nie zaprzeczał, że zawarł przedmiotową umowę kredytu, wskazując jednak, że z jej tytułu spłacił już kwotę 5.608,92 zł. Podniósł zarzut przedawnienia roszczenia powoda.

Zgodnie z art.69 ustawy Prawo bankowe, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Stosownie do treści art.509 § 1 k.c., wierzyciel (cedent) może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Jak wynika z § 2 powołanego przepisu, wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Umowa przelewu może zostać zawarta w dowolnej formie, lecz jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony (art.511 k.c.). Skutkiem przelewu wierzytelności jest zmiana wierzyciela przy jednoczesnym zachowaniu dotychczasowego kształtu zobowiązania. W świetle przepisu art.510 § 1 k.c., umowa sprzedaży, zamiany, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły. Jak wynika z art.514 k.c., jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, zastrzeżenie umowne, iż przelew nie może nastąpić bez zgody dłużnika, jest skuteczne względem nabywcy tylko wtedy, gdy pismo zawiera wzmiankę o tym zastrzeżeniu, chyba że nabywca w chwili przelewu o zastrzeżeniu wiedział.

Wierzytelność z tytułu umowy kredytu z dnia 18 czerwca 2009 roku była stwierdzona pismem a umowa przelewu została zawarta w formie pisemnej. Przelew nie sprzeciwiał się obowiązującym wówczas przepisom prawa ani właściwości zobowiązania. W umowie kredytu nie zamieszczono postanowienia, zgodnie z którym do przelewu wierzytelności potrzebna była zgoda dłużnika.

W konsekwencji, powód nabył skutecznie wierzytelność z tytułu umowy kredytu gotówkowego zawartej w dniu 18 czerwca 2009 roku i był legitymowany czynnie w niniejszym procesie. Pozwany jako kredytobiorca był legitymowany biernie.

Pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia objętego pozwem. A zatem rozważenia wymagało, czy dochodzone przez powoda roszczenie uległo przedawnieniu.

Stosownie do art. 117 § 1 k.c., z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne (art.117 § 2 k.c.). W świetle art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny

nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Roszczenia banku wynikające z umowy kredytu przedawniają się w terminie trzech lat.

Zgodnie z art. 120 § 1 k.c., bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie.

Jak wynika z art. 123 § 1 k.c., bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia, przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje, przez wszczęcie mediacji.

Jako przykład czynności procesowych, przerywających bieg przedawnienia, wskazuje się m.in. złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności sądowemu lub pozasądowemu tytułowi egzekucyjnemu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2004 roku, II CK 276/04, Lex nr 284135), także nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 roku, III CZP 101/03, OSNC 2005 rok, nr 4, poz. 58).

W świetle przepisu art. 124 § 1 k.c., po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo. W razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone (art.124 § 2 k.c.).

Termin przedawnienia po jego przerwaniu biegnie na nowo od daty uprawomocnienia się orzeczenia, kończącego postępowanie, o którym mowa w art. 124 § 2 k.c. (tak również postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie - I Wydział Cywilny z dnia 21 listopada 2012 roku, I ACz 953/12, Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Szczecinie 2013 rok, Nr 1, str. 31).

Jak wynika powołanych przepisów, istotą przerwania biegu przedawnienia jest po pierwsze to, że termin przedawnienia przestaje upływać z chwilą zaistnienia okoliczności powodującej przerwę i w sytuacji opisanej w art. 124 § 2 k.c. nie biegnie przez cały czas jej trwania. Po drugie zaś to, że po ustaniu tej okoliczności termin przedawnienia biegnie od początku, w całej swej długości, tak jakby wcześniej nie upłynęła żadna jego część.

Treścią umowy przelewu unormowanej w art.509 k.c. jest przeniesienie przez wierzyciela swojej wierzytelności na osobę trzecią, a skutkiem tej umowy jest wyłączenie dotychczasowego wierzyciela ze stosunku zobowiązaniowego i zajęcie jego miejsca przez nabywcę. Wskutek przelewu wierzytelność cedenta (czyli funkcjonalna wiązka uprawnień wierzyciela zawierająca co najmniej jedno roszczenie) przechodzi na cesjonariusza w takim stanie, w jakim dotychczas istniała. Zasadniczo cesja nie wpływa na jej kształt, zmienia się jedynie uprawniony do żądania świadczenia. Nie ulega w szczególności zmianie termin przedawnienia roszczenia lub roszczeń wchodzących w skład owej wierzytelności (tak między innymi Sąd Najwyższy Izba Cywilna w wyroku z dnia 24 maja 1999 roku, II CKN 342/98, niepubl.; Edward Gniewek „Kodeks cywilny. Komentarz.” Warszawa 2010 rok).

W niniejszej sprawie bezspornym było, że umowa kredytu zawarta w dniu 18 czerwca 2009 roku została przez kredytodawcę wypowiedziana i tym samym roszczenie z niej wynikające stała się natychmiast wymagalne. Pozwany nie kwestionował faktu, że wypowiedzenie przedmiotowej umowy nastąpiło najpóźniej z dniem 24 lipca 2010 roku. Należy podkreślić, że bank ma prawo wypowiedzieć zawartą umowę kredytową w przypadku gdy kredytobiorca nie dotrzymuje warunków udzielonego kredytu.

Zgodnie z przepisem art.75 ust 1 Prawa bankowego (Dz. U. z 2002 r. nr 72, poz. 665 z późn. zm.) termin wypowiedzenia umowy kredytu wynosi 30 dni, a w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy - 7 dni, chyba że w umowie przewidziano dłuższy termin. W razie wypowiedzenia umowy kredytu przez bank całość kredytu, który nie został do tej pory spłacony staje się wymagalna, a raty które pozostały do spłaty stają się natychmiast wymagalne.

Bankowy tytuł egzekucyjny wystawiony przeciwko pozwanemu przez poprzednika prawnego powoda, opatrzony został klauzulą wykonalności w dniu 19 maja 2011 roku – czyli przed upływem trzyletniego okresu przedawnienia, co skutkowało przerwaniem biegu terminu przedawnienia, Na podstawie powyższego tytułu wykonawczego toczyło się przeciwko pozwanemu postępowanie egzekucyjne, które zostało umorzone postanowieniem z dnia 29 czerwca 2012 roku. W rezultacie, ponownie nastąpiło przerwanie biegu terminu przedawnienia. Przyjąć zatem należało, że najwcześniejszym możliwym momentem rozpoczęcia biegu terminu przedawnienia jest dzień 29 czerwca 2012 roku. Pozew w niniejszej sprawie wniesiony został w dniu 11 lipca 2014 roku, a zatem przed upływem trzyletniego okresu przedawnienia roszczenia. Tym samym zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwanego nie zasługiwał na uwzględnienie.

W sprzeciwie pozwany wskazał, że spłacił z tytułu kredytu kwotę 5.608,92 zł. Pozwany nie udowodnił jednak, aby rzeczywiście dokonał spłaty kredytu w zakresie większym, niż wynika to z dokumentów przedstawionych przez powoda, a to na nim spoczywał ciężar udowodnienia w tym zakresie.

W świetle zgromadzonych dowodów, nie budzi wątpliwości, że mocą umowy zawartej w dniu 18 czerwca 2009 roku pozwany uzyskał kredyt w kwocie 27.383,95 zł. Pozwany zobowiązał się był do spłaty kredytu w 48 ratach, płatnych do dwudziestego dnia każdego miesiąca, w wysokości 839,64 zł, poza ostatnią ratą której wysokość określono na kwotę 839,96 zł. Zgodnie z bankowym tytułem egzekucyjnym wystawionym przed kredytodawcą, zaległość pozwanego z tytułu niespłaconego kapitału na dzień 31 marca 2011 roku wynosiła 22.993,42 zł. Odsetki umowne od powyższej sumy, liczone zgodnie z umową kredytową (§ 4 umowy), na dzień 31 lipca 2013 roku wynosiły 19.810,49 zł, zaś odsetki te za okres od 1 sierpnia 2013 roku do dnia 7 lipca 2014 roku wyniosły 3.437,04 zł.

Wierzytelność banku wynikająca z przywołanej umowy kredytu została, zgodnie z art. 509 k.c., w dniu 28 października 2013 roku, przeniesiona na osobę trzecią – powoda w niniejszym postępowaniu. Wraz z wierzytelnością przeszły na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2 art. 509 k.c.). Również ta okoliczność nie była przez pozwanego kwestionowana w żadnym zakresie.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 46.241,05 zł.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. oraz art.482 k.c.

Odsetki za czas opóźnienia należą się m.in. wówczas, gdy dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego (art. 481 § 1 k.c.), a więc nie spełnia świadczenia wymagalnego. Kodeks cywilny dopuszcza zastrzeganie odsetek umownych. Zgodnie zaś z art. 481 § 2 k.c., jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Stosownie do przepisu art. 482 § 1 k.c., od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa.

W przedmiotowej sprawie, z treści umowy wynika możliwość naliczenia odsetek umownych dla należności przeterminowanych. W umowie i kredytu zastrzeżono, że niespłacenie rat kredytu w terminie ustalonym w umowie powodowało powstanie zadłużenia przeterminowanego, od którego bank pobierał odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP.

Wobec powyższego odsetki umowne w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od dochodzonej pozewem kwoty obejmującej niespłacony kapitał oraz odsetki zasądzono zgodnie z żądaniem pozwu od dnia jego wniesienia czyli od 11 lipca 2014 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, obciążając pozwanego, jako stronę przegrywającą, całością kosztów postępowania poniesionych przez stronę powodową. Na koszty procesu poniesione przez powoda, złożyły się: opłata od pozwu w wysokości 2.313 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł (ustalone na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, Dz. U. Nr 163, poz. 1349).

ZARZĄDZENIE

(...)

2.(...)

(...)